

Warszawa, dnia 6 grudnia 2018 r.

Sygn. akt VI Ka 291/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Agnieszka Wojciechowska-Langda

Sędziowie: SO Ludmiła Tułaczko (spr.)

SO Anna Zawadka

Protokolant: sekr. sądowy Robert Wójcik

przy udziale prokuratora Iwony Zielińskiej i Przedstawiciela (...)Skarbowego w W. – S. W.

po rozpoznaniu dnia 6 grudnia 2018 r. w Warszawie

sprawy L. D. s. A. i R., ur. (...) w W.

oskarżonego o przestępstwo z art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 62 § 2 k.k.s. w zb. z art. 61 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie

z dnia 4 grudnia 2017 r. sygn. akt III K 503/15

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok; zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

SSO Ludmiła Tułaczko SSO Agnieszka Wojciechowska-Langda SSO Anna Zawadka

Sygn. akt VI Ka 291/18

UZASADNIENIE

L. D. został oskarżony o to, że: jako podatnik podatku od towarów i usług prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą w ramach podmiotu (...) L. D. z/s w W. Al. (...) działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, w okresie od lutego 2008 r. do stycznia 2010 r. do rozliczenia z Urzędem Skarbowym (...) swojego podatku VAT wykorzystał:

-188 „pustych” faktur o numerach od (...) do (...), nr (...) nr (...) z 30-10-2008, nr (...) z 05-11-2008 r. z oraz od (...) do (...) o łącznej wartości netto 2.717.389,66 zł i zawierających 597.825,74 zł podatku naliczonego VAT wystawionych przez podmiot (...) K. W. ul. (...) w okresie od 3 stycznia 2008 r. do 17 grudnia 2008 r.

-95 „pustych” faktur o numerach od nr 1/08 do 8/08 od nr 10/08 do nr 20/08, nr 21/08 z 31-03-2008 r. nr 21/08 z 02-04-2008 r. od nr 22/08 do nr 64/08 od nr 66/08 do nr 81/08, od nr 83/08 do nr 96/08 o łącznej wartości netto 1.749.515,80 zł i zawierających 384.893,49 zł podatku naliczonego VAT wystawionych przez podmiot (...) R. G. S. z/s (...) (...) O. ul (...) w okresie od 10 stycznia 2008 r. do 22 grudnia 2008 r.

-34 „puste” faktury o nr od 01/L/08 do 34/L/08 o łącznej wartości netto 830.434,30zł i zawierające 182.696,85 zł podatku naliczonego VAT wystawione przez podmiot (...) L. A. D. (...) ul. (...) które to faktury ujęte zostały w ewidencjach firmy (...) prowadzonych dla potrzeb podatku VAT a następnie dane z takich nierzetelnych ewidencji/ksiąg przeniesione zostały do deklaracji VAT-7 za miesiące od stycznia do grudnia 2008 r. przez co naraził na uszczuplenie podatek od towarów i usług w kwocie łącznej 1.150.040,00 zł

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 56§1 k.k.s. w zb z art. 62§2 k.k.s w zb. z art. 61§1 k.k.s w zw. z art. 6§2 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie wyrokiem z dnia 4 grudnia 2017r. po rozpoznaniu sprawy sygn. akt III K 503/15

I. oskarżonego L. D. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to, na podstawie art. 56§1 k.k.s., w zw z art. 7 § 2 k.k.s wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 300 (trzystu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 200 (dwustu) złotych,

II. na podstawie art. 34 § 1, 2 i 3 k.k.s orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia działalności gospodarczej oraz zajmowania stanowisk związanych z rozliczeniami należności publicznoprawnych na okres 3 (trzech) lat od uprawomocnienia się wyroku

III. zasądził od oskarżonego L. D. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 6140 (sześciu tysięcy stu czterdziestu) złotych, w tym 6000(sześciu tysięcy) zł tytułem opłaty.

Obrońca oskarżonego L. D., na podstawie art. 425 § 1 i 2 kpk oraz art. 444 § 1 kpk (w związku z art. 113 § 1 kks) zaskarżył powyższy wyrok w całości i zarzucił temu rozstrzygnięciu:

1) na podstawie art. 438 pkt 3 kpk - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, który mógł mieć wpływ na jego treść, polegający na mylnym ustaleniu, iż oskarżony dokonał zarzucanego mu czynu opisanego w treści aktu oskarżenia z dnia 18.09.2015 r. (k. 205 i n.) pomimo, iż należycie ustalony stan faktyczny oraz materiał dowodowy na to nie pozwala,

2) na podstawie art. 438 pkt 2 kpk - naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na treść wyroku, mianowicie:

a) art. 4 i 7 kpk polegającą na dowolnym, gdyż nie wynikającym z całościowej analizy materiału dowodowego uznaniu, iż oskarżony popełnił czyn opisany w akcie oskarżenia oraz poczynieniu ustaleń w tym zakresie z przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów (w szczególności zeznań świadków korzystnych dla oskarżonego),

b) art. 410 kpk poprzez przyjęcie, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na uznanie sprawstwa i winy oskarżonego w zaskarżonym zakresie, pomimo iż prawidłowa ocena zgromadzonego materiału dowodowego nie pozwala na taki wniosek; nadto zarzucił oparcie wyroku w zaskarżonym zakresie jedynie na okolicznościach wyłącznie niekorzystnych dla oskarżonego,

art. 424 § 1 pkt 1 kpk poprzez nieprzypisanie poszczególnym ustaleniom faktycznym dowodów przyjętych za wiarygodne, a tym samym zbiorcze zestawienie tak okoliczności faktycznych stanowiących przedmiot osądu, jak i zbiorcze przedstawienie dowodów przesądzających o poczynionych ustaleniach faktycznych, gdy tymczasem powołany przepis nakazuje do poszczególnych ustaleń faktycznych przywołać dowód lub też dowody świadczące o zaistnieniu albo niezaiistnieniu danej okoliczności.

Zarzucając powyższe, na podstawie art. 427 § 1 kpk oraz art 437 § 1 i 2 kpk wniósł o: zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego L. D. od zarzucanego mu przestępstwa z art. 56 § 1 kks w zbiegu z art, 62 § 2 kks w zbiegu z art. 61 § 1 kks oraz

w związku z art. 6 § 2 kks i art. 7 § 1 kks,

ewentualnie

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Sąd okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy nie jest zasadna a wskazane w niej zarzuty nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy. Sąd I słusznie stwierdził, iż zasadnicze znaczenie dla przypisania winy oskarżonemu L. D. mają dowody z dokumentów - decyzje urzędu skarbowego oraz rozstrzygnięcia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, który uznał ich słuszność i rzetelność. Decyzje zostały wydane na podstawie wyników krzyżowych kontroli przeprowadzonych u kontrahentów oskarżonego

i w prowadzonej przez niego firmie (...). Okoliczności, które świadczą

o fikcyjnym handlu złomem zostały więc w sposób przekonujący wykazane

w decyzjach wydawanych przez urzędy skarbowe. Dostawcy złomu do (...), firmy takie jak: (...) prowadzona przez A. L., spółka (...) prowadzona przez K. K. oraz (...) R. prowadzona przez G. S. nie posiadały złomu oraz możliwości logistycznych jego gromadzenia, segregowania i transportu w ilości wskazanej w fakturach wystawionych przez te podmioty, które miały potwierdzać zakup złomu przez firmę (...). Z ustaleń organu podatkowego, który zbadał dokumenty księgowe wynika, że oskarżony L. D. w 2008 r. kupował złom od firmy (...) należącej do A. L.. Z uwagi na to, że A. L. zmarł w dniu 19 kwietnia 2008r. informacje o działalności tej firmy urząd skarbowy uzyskał od jego rodziny oraz sąsiadów. W toku postępowania skarbowego dokonano także oględziny posesji gdzie A. L., według dokumentów, miał prowadzić skup złomu. W wyniku oględzin tej posesji ustalono, że nie ma tam urządzeń koniecznych do prowadzenie skupu złomu np. wiaty do przechowywania złomu, kontenera czy sprzętu do jego segregowania. A. L. nie posiadał także samochodu. Posesja nie miała wjazdu odpowiedniego dla samochodu ciężarowego. Oskarżony zaś wyjaśnił, że złom przywoził A. L. do firmy (...) własnym transportem. Ponadto pracownicy firmy (...) to jest W. N., G. M.

i W. S. nie znali A. L.. K. S. zamieszkująca

w sąsiedztwie posesji gdzie A. L. miał prowadzić skup złomu podała, że nie ma tam miejsca do składowania złomu tj. wiaty lub kontenera. Członkowie rodziny zmarłego A. L.: B. L. i H. L., zaprzeczyły aby na tej posesji prowadził skup złomu. Tymczasem, jak wynika z dokumentacji księgowej, oskarżony zakupił od firmy (...) złom o łącznej wartości netto 83.0434,30 zł na podstawie 34 wystawionych faktur . (k- 44-46 Decyzja z dnia 25 lutego 2011r. (...)) Wniosek, jaki należy wprowadzić

z powyższych okoliczności jest zgodny z wnioskami sądu I instancji – oskarżony nie mógł kupować towaru od tej firmy bowiem A. L. nie posiadał złomu. Prowadził fikcyjną działalność i nie dysponował towaru do sprzedaży. Zakwestionowane faktury słuszne zostały uznane za puste, czyli nieodzwierciedlające faktycznych transakcji. Innym kontrahentem oskarżonego była w 2008 r. spółka (...). Kontrola skarbowa wykazała, że był to największy dostawca złomu do (...). W toku postępowania skarbowego przeprowadzona została kontrola spółki (...) w zakresie rzetelności deklarowanych podstaw opodatkowania oraz prawidłowości obliczania i wpłacania podatku od towarów i usług za miesiące I – XII 2008r. Postępowanie zakończyło się decyzją podatkową nr (...) z dnia 24 sierpnia 2010r., która stanowi dowód w postępowaniu karno- skarbowym. (k- 22-63 sygn. akt IV K 13/12). W wyniku kontroli ustalono, że K. K. kupował złom od firm: ABC skup złomu w B. i A. (...) w O.. Były to jedyne firmy, które dostarczały złom do firmy (...). K. K. nie prowadził zakupu złomu od ludności i nie posiadał żadnych środków finansowych na rozpoczęcie działalności. W toku postępowania skarbowego zostali przesłuchani właściciele firm, którzy według danych wynikających z faktur dostarczali złom do firmy (...) ale nie potwierdzili znajomości z K. K.. Zaprzeczyli, aby dokonywali transakcji z tą firmą. Ponadto K. K. nie posiadał samochodu do przewozu złomu i oficjalnie nie zatrudniał pracowników. Nieoficjalnie pomagali mu Z. G. i M. W.. W toku postępowania skarbowego sprawdzono stan wyposażenia tej firmy i ustalono, że K. K. nie posiadał wózka widłowego a segregacja złomu odbywała się ręcznie. A. W. zarządca firmy (...) Al. (...) wynajmował plac obok K. K. i powiedział, że na placu był skup złomu. Stał tam kontener metalowy do składowania złomu, który zajmował całą szerokość działki oraz małe pomieszczenie dla pracownika. Brak było miejsca na gabaryty. Po złom przyjeżdżał sporadycznie samochód przystosowany do przewozu kontenera. Nie przyjeżdżały żadne inne

samochody. Świadek Z. G., pracownik firmy (...) zeznał, że złom był składowany w niewielkiej ilości w kontenerze zaś duży samochód ciężarowy z powodu braku miejsca nie mogły wjechać na plac gdzie składowano złom. Tymczasem, jak wynika z faktur, oskarżony zakupił od firmy (...) złom o łącznej wartości netto 2. 717.389,66 zł na podstawie 188 faktur. Do składowania takiej ilości złomu potrzebna jest duża powierzchnia. Nie wystarczy tylko jeden kontener, którym dysponowała firma (...). Do przewozu złomu w ilości, wynikającej z faktur, potrzebny jest duży ciężarowy samochód a taki pojazd nie mógł wjechać na teren skupu złomu, którym dysponowała spółka (...). Do załadunku takiej ilości złomu potrzebny jest odpowiedni sprzęt np. wózek widłowy a takiego sprzętu spółka (...) nie posiadała. Zasadnie więc sąd I instancji uznał, że faktury wystawione przez K. K. dla (...) nie odzwierciedlają rzeczywistych transakcji. U kolejnego dostawcy złomu firmy (...), kontrola skarbową wykazała, że w 2008r. prowadził działalność gospodarczą w punkcie skupu przy ulicy (...) w W.. Zabezpieczono faktury zakupu i sprzedaży za miesiące od sierpnia do grudnia 2008r. W toku postępowania skarbowego sprawdzono, gdzie G. S. sprzedawał złom. Były to firmy (...), Firma Usługowo Handlowa (...). Przesłuchali właściciele tych firm nie potwierdzili zakupów złomu od firmy (...). Zostali także sprawdzeni dostawcy złomu do firmy (...). Były to firmy: B. (...), Kim, M. T., T.A.S., M., M., P.. W toku kontroli okazało się, że takie podmioty gospodarcze nie istnieją. D. N. tych podmiotów są niepoprawne i nie zostały wygenerowane przez urzędy skarbowe. /k- 6-37 Decyzja nr (...) z dnia 10 ,marca 2010r. akta sygn. V Ks 65/11) Oskarżony nie mógł więc kupić złomu od firmy (...), które z kolei ta firma zakupiła od wskazanych podmiotów gospodarczych gdyż one nie prowadziły działalności polegającej na handlu złomem. Tymczasem, jak wynika z dokumentacji księgowej oskarżony L. D. prowadzący firmę (...) zakupił od (...)R. złom o łącznej wartości netto 1.749.515,80 zł. na podstawie 95 faktur. Zasadnie więc, sąd I instancji uznał, że przedmiotowe faktury nie odzwierciedlają rzeczywistych transakcji i nie stanowią podstawy do odliczeń podatku VAT. Wbrew zarzutom skarżącego, sąd I instancji wskazał powody, dla których zeznania przesłuchanych świadków uznał za niewiarygodne. I tak zeznania świadków G. S. i K. K. zostały uznane za niewiarygodne gdyż są to osoby prawomocnie skazane za rozliczanie pustych faktur właśnie z oskarżonym L. D.. Ustalenia dokonane w toku kontroli krzyżowych w firmach (...) powodują, iż zeznania świadków pracowników firmy oskarżonego nie mogą odnosić się do dostaw złomu właśnie od tych firm. Ustalenia dokonane w toku kontroli wykazały w sposób niebudzący wątpliwości, że takich dostaw nie było z powodu braku towaru, do sprzedaży. Oprócz zakwestionowanych faktur oskarżony w firmie (...) przeprowadzał także legalne transakcje, które nie zostały zakwestionowane przez urząd skarbowy. Na te okoliczności zeznawali odbiorcy złomu od firmy oskarżonego. Tak więc, ustalenia faktyczne sądu I instancji są prawidłowe i znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Ustalenia te zostały dokonane na podstawie zasad określonych w art. 7 kpk. Natomiast uzasadnienie pisemne sporządzone przez sąd I instancji odwoływało się do treści wydanych w tej sprawie decyzji urzędu skarbowego, stwierdzając, że są one rzetelne, co wynika także z faktu, iż zostały zatwierdzone przez organy wyższej instancji. Sąd odwoławczy odnosząc się do zarzutów apelacji w szerszym zakresie niż uczynił to sąd I instancji przytoczył fakty ustalone w toku kontroli skarbowej. Z tych powodów nie zostały uwzględnione zarzuty apelacji obrońcy oskarżonego. Należy także stwierdzić, że kwalifikacja prawna czynu jest prawidłowa zaś wymierzona oskarżonemu L. D. kara została dostosowana do zawinienia i nie nosi cech rażącej niewspółmierności. Na wymiar tej kary wpływ miał przede wszystkim rozmiar grożącej szkody w postaci narażenia na uszczuplenie podatku od towarów i usług tj.1.150.040,00 zł. Mając powyższe na uwadze sąd odwoławczy orzekł jak w wyroku. O kosztach postępowania sąd odwoławczy orzekł na podstawie art. 113 § 1k.k.s. w zw. z art. 624 §1 k.p.k. Z uwagi na obciążenia finansowe oraz dane z platformy e- puap o aktualnych dochodach sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów w drugiej instancji.

SSO Ludmiła Tułaczko SSO Agnieszka Wojciechowska -Langda SSO Anna Zawadka